

Teatrul „Bulandra“ — august 1984 —

Uneori spectacolele ne rămân întipărite în memorie și datorită unor factori subiectivi: o clipă de nostalgie, un sentiment nemărturisit, o asociație de idei, o coincidență... Așa s-a împlinit cu **Passa-**

Octavian Cotescu și Mariana Buruiană

caglia lui Titus Popovici în montarea din august 1984, la Teatrul „Bulandra“, în regia lui Mircea Cornișteanu. Cu aproape două decenii și jumătate în urmă văzusem piesa, în premieră absolută, pe scena aceluiași teatru, și nu mi-aș fi închipuit că ~~sucesul~~ de atunci ar putea fi reeditat. A fost o victorie datorată resurselor teatrului de a oferi de fiecare dată un element proaspăt, surprinzător, în viziunea regizorului, în interpretarea actorilor.

Nu mă refer numai la faptul că autorul lucrase asupra textului, eliminând unele pasaje, adâncind sensurile, ci și la tonalitatea de evocare meditativă, emoționantă, convingătoare, a spectacolului realizat pe scena de tip elisabetan, unde eroii se apropie de spectatori, făcându-i pe aceștia din urmă părtași la gândurile, căutările, idealurile, frământările lor.

În prim-planul montării din 1984 s-a situat Profesorul, în interpretarea plină de căldură a lui Octavian Cotescu, care, prin zeci de nuanțe în privire și în gest, comunica intens nevoia și bucuria schimbării. Un relief dosebit au căpătat Ada, cu chipul, glasul și mirările continue ale Mariane Buruiană. Andrei, natură zbu-ciumată, în interpretarea lui Marcel Iureș, dar mai ales Mihai, sigur de ade-vărul crezului său, datorit de către Răzvan Ionescu, în ciuda unei înfățișări firave, cu energii interioare impresionante.

Problematica plesei, limitată în aparență la istoria unei familii ce trece prin revoluția din august 1944, a dobândit amploare și datorită acestui spectacol simplu și reținut, dar susținut de o constantă tensiune lăuntrică.

Rubrică realizată de
Ileana BERLOGEA